

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Fremkommer der ikke rettidigt indsigelser mod kravet, giver fogedretten betalingspåkravet påtegning herom og underretter parterne, jf. *stk. 2, 1. pkt.* Som anført i bemærkningerne til den foreslåede § 477 c skal fogedretten før forkyndelsen af betalingspåkravet kontrollere, at betalingspåkravet kan tillægges retskraft og kan fuldbyrdes, hvis skyldneren ikke gør indsigelse. Fogedrettens påtegning efter § 477 e, stk. 2, 1. pkt., er derfor en rent administrativt ekspedition og vil kunne gives af fogedrettens kontorpersonale.

Når fogedretten har givet betalingspåkravet påtegning om, at skyldneren ikke rettidigt er fremkommet med indsigelser, afhænger den videre sagsgang af, hvad fordringshaveren har valgt.

Hvis fordringshaveren har anmodet om foretagelse af udlæg uden fornyet anmodning herom, iværksætter fogedretten tvangsfuldbyrdelse på grundlag af betalingspåkravet, der sidestilles med en anmodning om tvangsfuldbyrdelse, jf. *stk. 2, 2. pkt.*

Fogedretten vil have kontrolleret værnetingsgrundlaget før forkyndelsen af påkravet, jf. de foreslåede regler i § 477 b, stk. 1, 2. pkt., og § 477 c. Der vil derfor ikke skulle ske ny prøvelse efter retsplejelovens § 487. Betalingspåkravet med påtegning efter *stk. 2, 1. pkt.*, vil udgøre tvangsfuldbyrdesgrundlaget, jf. den foreslåede ændring af retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 1 (lovforslagets § 1, nr. 3). Kravene i retsplejelovens § 488 om anmodningen om tvangsfuldbyrdelse vil derfor også være opfyldt, og der vil derfor ikke kunne blive tale om afvisning efter retsplejelovens § 489 om manglende kompetence, utilstrækkeligt grundlag for tvangsfuldbyrdelse eller manglende oplysninger eller dokumenter.

Derimod vil fredningsreglen i retsplejelovens § 490 finde anvendelse. Fredningsreglen vil også finde anvendelse, selv om fogedretten efter fordringshaverens anmodning allerede før forkyndelsen af påkravet har foretaget prøvelse efter denne bestemmelse, jf. de foreslåede regler i § 477 b, stk. 4, nr. 1, og § 477 d, stk. 1. Det kan nemlig eventuelt i mellemtiden ved en anden fogedforretning være konstateret, at det ikke er muligt at opnå dækning hos skyldneren.

I øvrigt sker tvangsfuldbyrdelsen efter de almindelige regler i §§ 491 og følgende. Det bemærkes, at der efter forslaget ikke gælder nogen fuldbyrdesfrist, dvs. tvangsfuldbyrdelse kan ske straks, jf. den foreslåede § 481 a (lovforslagets § 1, nr. 4).

Som nævnt er betalingspåkravet sidestillet med en anmodning om tvangsfuldbyrdelse. Dette indebærer blandt andet, at prioritetsstillingen for udlæg, jf. rets-

plejelovens § 526, stk. 1, regnes fra indleveringen af betalingspåkravet til fogedretten.

Hvis fordringshaveren *ikke* har anmodet om foretagelse af udlæg uden fornyet anmodning herom, sender fogedretten en udskrift af betalingspåkravet (med påtegning) til fordringshaveren, jf. *stk. 2, 3. pkt.*

Fordringshaveren vil senere kunne indgive anmodning om tvangsfuldbyrdelse på grundlag af betalingspåkravet, men der vil så skulle ske fornyet prøvelse bl.a. efter retsplejelovens §§ 487-489, og der vil også skulle betales ny retsafgift.

Stk. 3 fastslår, at et betalingspåkrav, der har fået påtegning efter *stk. 2, 1. pkt.*, har samme bindende virkning (retskraft) som en dom. Betalingspåkravet hindrer således, at der senere anlægges retssag om samme krav, og dette gælder for begge parter. Betalingspåkravet udgør endvidere et særligt retsgrundlag efter 1908-lovens § 1, stk. 2, således at kravet bringes ind under 20-årig forældelse. Udenretslige inkassoomkostninger, som er medtaget i betalingspåkravet, og tillagte sagsomkostninger samt renter frem til den dag, hvor fogedretten giver betalingspåkravet påtegning om, at der ikke er fremkommet indsigelser, vil også være underlagt 20-årig forældelse. Fremtidige renter er derimod underlagt 1908-lovens 5-årige forældelse.

Stk. 4 giver skyldneren mulighed for at få sagen genoptaget efter samme regler, som gælder for genoptagelse af en sag, når der er afsagt udeblivelsesdom, jf. retsplejelovens § 367. Skyldneren har således krav på, at sagen genoptages, hvis anmodning herom fremsættes inden 4 uger efter, at fogedretten har givet betalingspåkravet påtegning om, at der ikke rettidigt er fremkommet indsigelser.

Fogedretten kan betinge genoptagelse af, at skyldneren betaler de sagsomkostninger, der er pålagt skyldneren, eller stiller sikkerhed for betalingen, men bortset herfra har skyldneren et absolut krav på genoptagelse, når anmodningen fremsættes inden for 4-ugers fristen. Sagsomkostningerne omfatter retsafgiften og eventuelle advokatudgifter i forbindelse med indleveringen af betalingspåkravet, hvorimod udenretslige inkassoomkostninger ikke er omfattet.

Indgives anmodningen om genoptagelse senere end 4 uger efter, at fogedretten har givet betalingspåkravet påtegning om, at der ikke rettidigt er modtaget indsigelser, vil genoptagelse derimod kun kunne ske undtagelsesvis. Adgangen til genoptagelse forudsættes administreret på samme måde som reglen i retsplejelovens § 367. Der vil således navnlig kunne tages hensyn til, om det er undskyldeligt, at anmodningen om genoptagelse ikke er indgivet tidligere.